

poz. 409) zmieniając częściowo rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 173), zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 178) otrzymuje następujące brzmienie:

„W miejsce liści tytoniowych krajowego pochodzenia można do wyrobu machorki użyć w całości lub częściowo również liści tytoniowych niemieckiego pochodzenia, to jest sprowadzonych z Niemiec i tamże wyplantowanych. Prywatni fabrykanci wyrobów tytoniowych, ubiegający się o prawo sprowadzania powyższego surowca z Niemiec, winni jeszcze przed zakupieniem tegoż surowca wnieść prośbę do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i do prośby tej załączyć:

1) 2 egzemplarze próbek liści tytoniowych, które fabrykant zamierza zakupić;

2) potwierdzony przez przynależny urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych wykaz znajdujących się na fabryce zapasów surowca przeznaczonego do wyrobu machorki;

3) potwierdzony jak wyżej wykaz wyrobu i sprzedaży machorki przez fabrykę w ciągu ostatnich 3 miesięcy kalendarzowych, poprzedzających miesiąc, w którym wniesiono podanie o pozwolenie na zakup surowca niemieckiego.

W razie przychylnego załatwienia powyższej prośby może fabrykant zakupić odnośną partję surowca niemieckiego ściśle według przedłożonych poprzednio wzorów. Po dokonaniu kupna należy przedłożyć D. P. M. T. oryginalną fakturę z potwierdzeniem urzędowym przynależnej do miejsca zakupu niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej, że wyszczególniony w fakturze tytoń został istotnie wyhodowany w Niemczech. Na podstawie tej faktury zostanie fabrykantowi wydane przez D. P. M. T. pozwolenie na sprowadzenie surowca do fabryki i przeróbkę na machorkę”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

199.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 23 lutego 1924 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Z § 4 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r.

o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 135, poz. 1126) wykreśla się następujące towary:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
177 p. 2 b)	Papier drukowy biały niesatynowany i nieklejony, z zawartością nie mniej niż 60% masy drzewnej, wagi nie mniej niż 48 gr. w metrze kwadratowym: 1) rotacyjny w rolach o średnicy nie mniej niż 70 cm., 2) w arkuszach.
177 p. 2 c, I	Papier drukowy nieklejony i słabo klejony, biały, bez ozdób i znaków wodnych, z zawartością masy drzewnej, wagi nie mniej niż 48 gr. w metrze kwadratowym. Papier zeszytowy klejony, biały, bez ozdób i znaków wodnych, nielinjowany lub też zaopatrzony w jednostajną linjaturę zeszytową niebieską lub szarą, z zawartością masy drzewnej, wagi nie mniej niż 65 gr. w metrze kw. Bibuła atramentowa do zeszytów biała lub kolorowa, z zawartością masy drzewnej.

§ 2. Towary, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, dołącza się do wykazu zawartego w § 5 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 135 poz. 1126), a zatem towary powyższe opłacają cło ulgowe w wysokości 40% cła normalnego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i nie stosuje się do towarów, które zostały zgłoszone do odprawy celnej, względnie do przekazania w pogranicznym urzędzie celnym, przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

200.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 lutego 1924 r.

w przedmiocie przesunięcia na rok 1924 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nie objęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1923 № 77, poz. 607), a tem samem i termin płatności podatku,